

Drago Cenčič

NA BARJU

Ravnina širna je krog mene
in sam sem palček sredi nje
in gledam, se oziram naokrog.
Nad mano širen je obok.
Nad Barjem plavajo meglice.
Nad jelšami letijo ptice.
Nekje pod mano skrite vode,
pretakajo se kdo ve kod
in šota z mahom ponekod
stopinjo kar postrani vleče.
Le blizu Iška tiho teče.
Len veter s travami šepče.
Sam grem, vse tiho je krog mene,
samo korak tišino žene.
Sledim štradonu, beli cesti.
Ni slabih misli mi v zavesti.
Ni blizu še večer, naprej gre pot
in meni je lepo, lepo prav tod.
Nekje je daleč mestni hrup.
Nekje so daleč vse skrbi,
nabral sem novih se moči,
zato naprej, tako je prav.
Glej, Krim pošilja mi pozdrav.
No, drugič kdaj, zakaj pa ne?

POL SEDMIH JE

Pol sedmih je, le malo čez.
Pa kaj je to, saj to ni res?
Se sliši zunaj čuden zvok.
Tok, tok, tok, tok, tok, tok, tok, tok,
zbudi se skoraj cel naš blok.
»Joj, petke tolčejo ob tla,
po prstih bolj, draga gospa!«

»Po prstih gre pa bolj težko.
Lahko bi zvila si nogo.«
»No, to je res, bom potrpel
in tok tok tok na znanje vzel,
čez glavo se bom koj odel.
Navadil se bom zdaj na to,
kot na ptice zjutraj, ko pojo.«

Je potrpljenje božja mast,
z njo grem si revež mir ukrast.
Tako se svet sedaj vrti,
vsak naj pač malo potrpi,
potem veselo v nove dni.
Je treba vzeti, kot pač je,
saj vsi smo vendar le ljudje.

UTRGANI SONET

Jadranske serenade pel bom v hribih,
ob morju pa zavriskal kot v planini
zavriska planšar ljubljeni deklini
Osvajal bom dekleta v kratkih krilih.

Zagorel bom v strasteh nepremagljivih,
s poljubi dal nočem živ žar v temini,
očem in čutom dal bom na ledini
ljubezni vse, ob urah žal minljivih.

Metulj od cveta pa do cveta leta,
že vidim se, o to bo krasna vloga
osrečila življenju nova leta!

Slastem mikavnim šel bom vse do roba.
Glej, marsikaj se mi še zdaj obeta.
Kaj ni prepozno za vse to, neroda?

POSLAVLJANJA

Preprosto vam bom povedal.
Moji stavki bodo kratki in jasni.
Vem, počasi se poslavljam.
Dolga leta sem vas obiskoval.
Spoštoval sem vas, se vas mogoče tudi malo bal.
Zato sem bil vedno dobro sprejet.
Lepo mi je bilo z vami.
Pomirjen in srečen sem se vračal domov.
Res, hvala vam za vse.

Sedaj so poti do vas postale vse bolj dolge.
Vse bolj oddaljene postajate.
Moj korak k vam je vse počasnejši.
Moji postanki postajajo vse daljši.
Upam, da me razumete.
Občudujem vas, ko vas gledam.
Meglice vas včasih prekrivajo.
Meglen postaja tudi moj pogled.

Ne dam se, borim se naprej.
Ne, ni še vse izgubljeno.
Dokler diham, sem.
Dokler sem, upam.
Dokler upam, ljubim.
Ljubim vas in ljubil vas bom do konca.
Moje ste in moje ostajate, moje ljube gore.